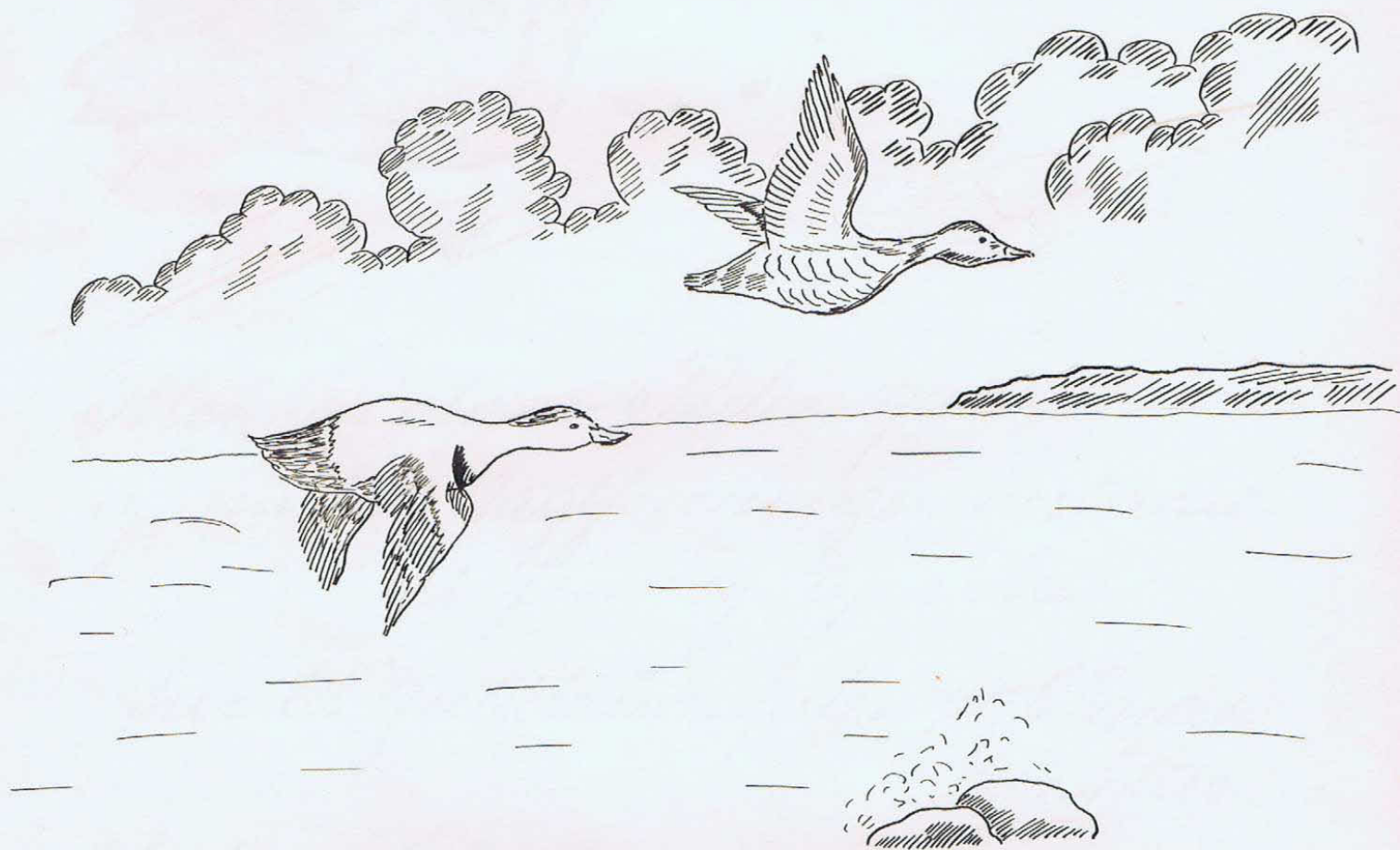

Jubilæums-Telegram

PROLOG.

Hokken slaar - Tiden gaar -
og nu har Jagtforeningen bestaaet
i fem og tyue Aar.
Her til Jubilaumsfesten jeg Chaancen
kunngjort
til at omtale de aktive Skytter.

Saa jagt og midt i et Andetræk,
har Vildtet ikke for Niels Vase" skræk,
for at tage Vildtes "hiv" ka' han ikke li,
han skyder hele Tiden forbi.

Der er nogen der siger,
at "Erling Vase under jagten tænker paa Piger;
men en Dag sa' han: "Stræv
jeg kan øjne den røde Ræv"
med Uro i Sind
la' han Bössen til Kind:
men for at dø' slap Ræven fri,
grundet paa, at Erling havde glemt at
stoppe Patronerne i.

Tilværelsen kan godt være drøj
for Brødrene Orthøj.
"Svend" paa Lykkens Sinde vi ikke finder,
han kan ikke paa Hornet ramme hverken
Vildt eller Trinder.

Edon bruger godt nok Jagt som Sport,
men hans Bøsseløb var en Kvart forkort,
det var ikke saa godt for Manden,
han solgte Bøssen og fik en anden,
med den han skyder, naar Tiden er inde,
men paa Skudhold har han endnu ikke faaet
en Kvinde.

Den gamle Felt
"Svend Langfeldt,"
havde et værre Dyr,
den Dag han skød et Dyr,
med et Skud Hagl i Narvisækken,
gav det et Hop, og travede i Bakken,
i Svend kom der Fart og Skub,
men han faldt desværre over en Træstub,
og i Uheldstunden,
slog han Bøssen op i Munden,
med saadan en Hast,
at hans forlorne Tænder paa Stedet brast.

"Bent Mortensen" er en god Jegerkommerat,
og en Dag stod han med Bøssen parat,
han foldede sig ikke ud,
og afrede paa Raven et Skud,
de andre Jagersmand maatte letuøttet sigge,
de sa: "Men Bent da, hvorfor skød du ikke,"
"Bent Mortensen" svarede sindig: "Er F skør,
den rendte jo inde imellem a Høer."

Rasmus Vasi kan ingen smyde,
"og han er tillige god til at skyde,
han er under Jagten aldrig længe
for at tage de smaa Ontogange,
men hans Energi er i Ulaue;
naar han paa store Strækninger skal træve,
han bliver svedig og klam,
og sier: "Skå vi et snæ hå Frokost og en Dram."

For Arne Sørensen gaar en Jagtdag snildt;
for han er en Ven af Vildt,
for at ramme det, han ikke huer,
han skyder helst paa Herdiur,
dem kan han paa Hornet ta;
det er fakta;
men at plaffe Vildtet med paa alle led,
det har han, Den indtømte svartued.

"Jens Carlo Jensen" har ikke studeret blandt Læger,
men er kendt blandt Mennene som en fin fir -
Suppejæger.

Aage Hansen" interesserer sig for Jagtsport.
"men siger vi andre, at en Ko er rød, saa siger han:
"Nej den er sort."

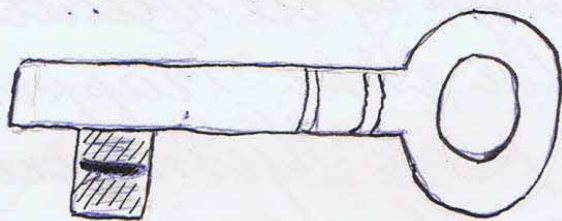
han har tit under Jagten Held;
men kan ikke altid se, hvor der er Skel.

"Eske Brandt"
man i Fortidsdage blandt aktive Skytter fandt
men nu kan hans Venner,
finde ham ved Mergelgraven -
studerende de stakkede Lokander,
det er heller ikke saa sjælden han med Pro-
ringer til Svoger og sir: Tom herover -
saa ka' vi plafet Far Vildender med vi to."

"Johannes Malbo" til "Jens Thomsen" så:
"Ihå' vi til Broekmose med Bössen ta,
under Jagten kom Mikkel-Ræv frem,
og rendte frem og tilbage imellem dem,
Ræven var slet ikke bange for Johannes ka' F. tro,
for den kunde maaskes, han var en Malbo,
men den kunde Bentøjst flygte,
da den blev klar over, den stod over for en Pokalskytte,
Ræven reddede Livet, for "Jens Thomsen" blev nervøs,
paa Grund af han gik og frøs.

Flugtskytten "Kresten Vørsø" var oplagt,
den Dag han paa "Eriksholm" var paa Agerhøns jagt.
han ramte hverken Høne eller Hane ej heller en
Hjort med Gevir,
for det blev alle ti Gange en Forlier,
han var en Gang Gest
med en Rævefest,
han fik for meget af de vaade Vær,
og kunde derfor ikke Trapperne klare,
og da han paa Hjerturen gled
gik han ganske piano paa Hodet
i Ballien ned.

"Svend Nissen" er en Bøttermand,
med Liv og Sjæl han til en Fest fangede an,
han havde mat og ør
ved Hjemmets Gadedør,
han tænkte: "Jeg kom til Festen for hurtig af Sted,
jeg fik ikke Gadedørs-Nøglen med."
han bankede femten Gange i Træk:
men hans Ogtevir var fuldkommen i Søvn
saa tænkte "Svend" Nu ska' det være Løsn'
gik derpaa over til Banegaarden -
la' sig paa Banken og faldt i Søvn.
den næste Morgen ringede han hjem ogsaa -
med Rø i Sind:
"Hvor er Nøglen, jeg kunde i Nat ikke komme ind,"
Frø Frøna" svarede:
"Du" var vist hjem i ontaaget Tilstand kommen
for ser du, Nøglen den gaar du selv med
i Lommen."

"Svend Hansen" er en dygtig Jæger, han er -
aldrig bange,
han kan med Ro og Besindighed -
brønde Guder og Graulingfange.

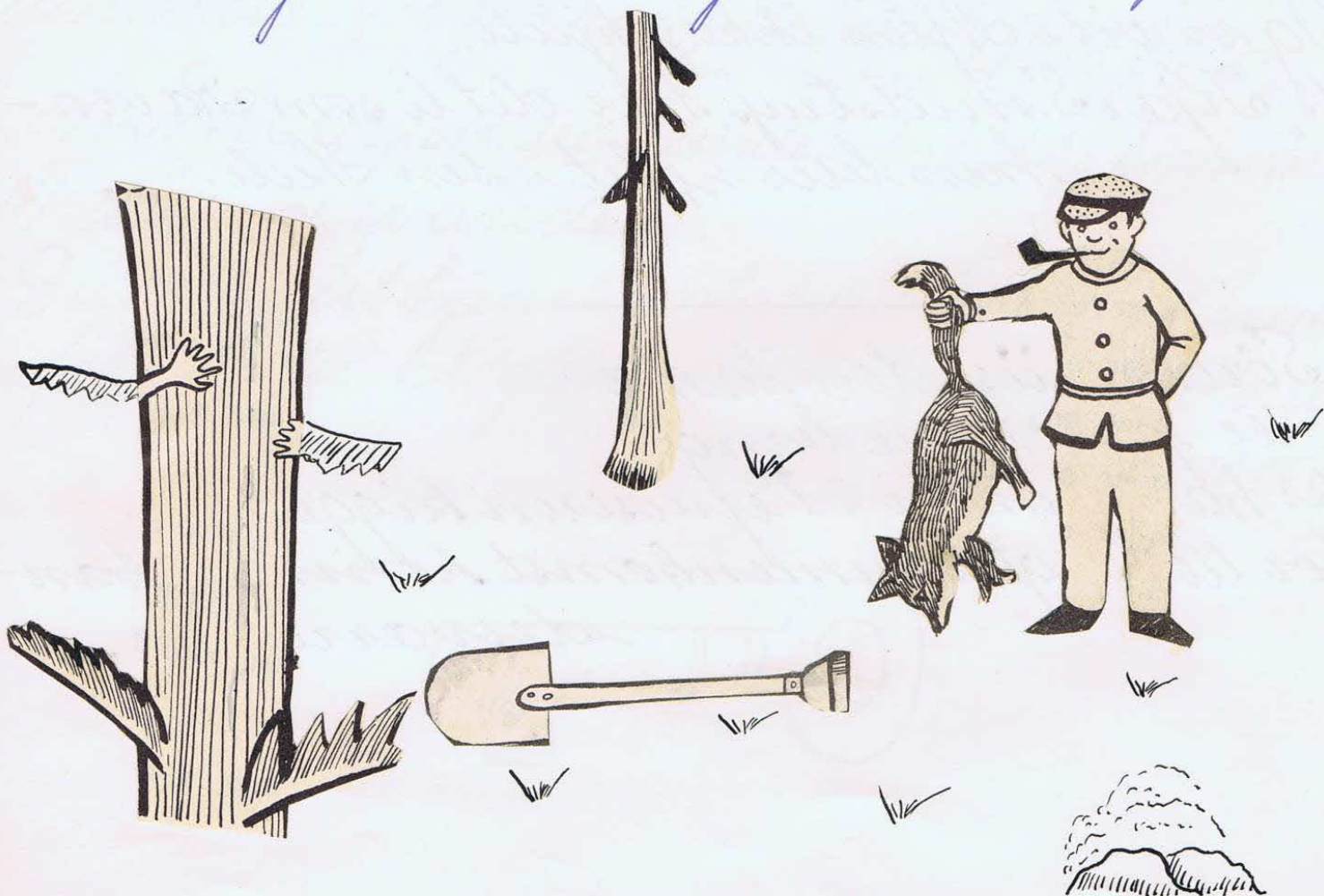
"Alfred Nielsen" fra Horsens er aldrig tvær,
han ankommer til Jagt i godt Vejr og skidt Vejr,
og saa maser han paa let paa Traa
med bysegraa Summistøvler paa.

Og vi vil i Aften ikke skjule,
at "Tjær Smidstrup" har det li som Ræven -
han leder helst i sin Hule.

"Søren Friis" den lange
er for Ræve bange,
efter ham kan vi i Vejviseren kigge,
for til Jagtsammenkomsten kommer han -
desværre ikke.

Det gik ikke som om det hele var smært,
for "Hugo" og "Svend" Jensen, Overgaard og Kiert,
den Dag de med Mod
med "Kampenhøjen" stod,
ved Jagten paa Ræven et Par Eder lod,
de suedte, gravede og skød.

Ræven blev bang for deres galen,
og led Jagthunden i Halsen,
den stak å, og ists du glade.
Saa maatte de fire hånd rende den ind -
og slaa den ihjel med en Spade.

Christian Nielsen" har til alle et Smit,
han bruger Petrolium til sin Bil,
ved den osende Udledning kaldes
"Mikkel" frem,
og blir a' Christian skudt med Fynd-
og Klem.

"Slagter Sørensen" har et godt Hejmör,
"og til en kunstig Røvegrav fik han udliveret Rør,
"efter Aars Forløb gaar han og venter i al
Beskedenhed paa, at andre skal melde sig
med Tillid om at grave dem ned.

"Ernst Aabo" var under Jagten af Haverne-
li' ved at sejre,
saa traadte han a' paa Natursens Vegne,
der opstod en egen Duft,
der blev observeret af Røven, der var ude for at
trække frisk Luft.
Aabo greb Bøssen og med Jagtbevilling,
skød han Røven ned, skint han sad i siddende
Stilling.

"Rasmus Sørensen's Interesse var vagt.
en Dag han var paa Jagt.
Naturen han slet ikke saa.
men tænkte: "Bare jeg kunde en Gasse paa Skudhold faa"
da lod et Brag.
og Rasmus med at springe frem, fik Jag.
han sa' til Jageren: "Hej - fik do - en."

"Ostemanden" har sagt:
"Jeg gaar aldrig mere paa Ravejagt,
jag vil nødigt skyde Raavildt til døde,
og ende Dagen med en Bøde."

Nens Grotkjer nødigt paa Vandet padler,
og han rider ikke, den Dag han sadler.
han er gennemgaaende for langsom
flere Gange i Trek;
naar han faar Bøssen hevet, er Rauen vak.

"Aage Steiniche" sover ikke Tiden bort;
"naar der spilles Kort,
under Jagt er han nærmest med som Fyld-
han er mest Jager for Festenses Skyld.

"Den Kunst at skyde" forstaar
"Herluf Overgaard,"
"saa hvis "en eller anden" paa sine Enemarker
har en Par som vil glamme,
da ring til Hattrup med det samme,
saa kommer Herluf med Bøsse og Gravhund,
og "Mikkel" er død med det vens
i næste Stund.

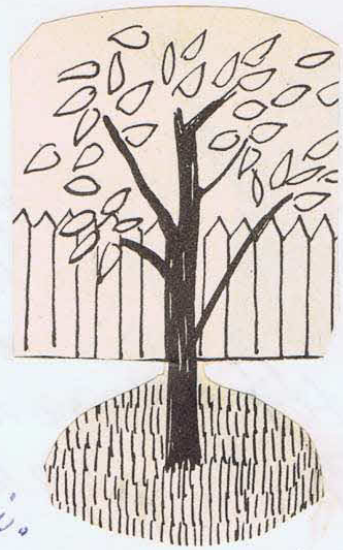
"Yørgen Yørgensen" er for Ideer ikke tom;
"men han har lagt sin Jagtinteresse om,
nu er han ude efter Smydderne -
nu jager han kun Skatteyderne.

"Viggo Orthøj" var en sulten Mand.
"den Dag han spiste Gulcarter og Flæsk" i Blevand,
paa Hjemtjensens åkarni, "Vi har haft det Skag,
jag foreslaar vi holder Past i Vejle -
og spiser Bøf og Spejlag."

Ved en lille Fest
var "Erik Juul Nielsen" med som Gæst,
han troede sandt at sige,
at han i Salen omfavrede en Pige,
den næste Dag var det ude i det halve Sogn,
at det han klamrede sig til var Kraens
sorte Kakkeln.

"Viggo Cristoffersen" gik glad a' Sind
til Jagt i Søvind ind,
han blev skidefuld,
og kørte med andre i Bil til Hundslund,
gik tilbage til Fods til Søvind -
(uden Slinger i Valsen)
endte i Høkkenet og tog Kakkelen om Halsen.

Det gaar aldrig i Glem,
at Villy Sørensen sendte
Dyrslagen hjem,
efter Bøssen fordi,
han havde set en Flak Skovdiur
ude i det Fri.

Dyrslagen og Villy blev nærmest lidt flade,
for de omkaltede Skovdiur var bare flagevende
(Elleblade)

„Svend Henriksen“ er tro som Geld,
ogsaa naar han er fuld,
Yalitet som Auktionsleder han mestre kan,
jo mere fuld han er, desto mere højt ruales han,
sind en Fæst var han ikke lang,
han solgte den samme Rev. mindst seks Gange.

Og der er en Ting vi alle ved,
"Fætter" skyder helst Flugtskydning med Holbaerne,
og vi husker forresten,
godt den Dag han kørte med Hest og Vogn til Festeren,
den havde Brandevinsflasker,
fik af og til et kammeratlig Klask,
da den næsten var tørr,
så "Fætter": "Do & en skidt Kal- do vel slaa mig om",
med Jagtgildet dansede han ikke paa Roser,
men lærte et Par hvide Hoser,
med dem paa vandrede han slatten som en Klud
i Møddingen ud.
Sokkerne blev mögkeskidt,
til at anbringe dem paa Trapper saa
"Fætter" sit Smit,
derefter stak han a,
men jeg ved ikke om han hidskede -
Møddingturen den næste Da.

"Jens Lorensen" i Haldrup ka' vi alle li:
men han er født med en mægtig Fantasi;
paa de Vije han skal vandre,
oplever han dalibelt saa meget som vi andre.
en Dag var han paa Andetræk,
og i Sporten fuldkommen vak,
han havde lalandt andet,
sat et Par Lokander i Vandet,
hans Nabo "Staj" stod paa Land,
og saa den vuggende And,
"Staj" der ellers er veltogavet,
"saa ikke, at den af Traa var lavet,
i næste Nu han skød,
og et Skrig i Luften lod,
det kom ikke fra Anden;
men fra Manden.
Jens laa i Baaden kunde af Skrak
sig ikke røre,
han havde faaet et Skud Hagl
i det ene Pre.

Sövind d. 18/2 1958.

"Det var de aktive Skytter, der her
fik Hip og Lak paa en hel ny Manner,
men jeg traaler da alle Mand,
i Aften med godt Humör more sig
over Tinterné kan."

Had os i Enighed danne en Steds,
og her paa denne Festens-Dag
give "Jagtforeningen" et velfortjent
Julekæmshilera.